บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาถึง การรับรู้บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก ในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดส่งแบบสอบถามให้ประชากร รวมทั้งหมด 252 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 234 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.86 ของประชากรทั้งหมด เป็นแบบสอบถามชุดที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 226 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 96.58 ผลการวิเคราะห์นำเสนอโดยการบรรยายประกอบตาราง ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรู้ในเรื่อง โรคไข้หวัดนก

ส่วนที่ 3 การรับรู้บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

3.1 ด้านการจัดทำแผนงาน/โครงการ

3.2 ด้านงบประมาณ

3.3 ด้านวัสดุ อุปกรณ์

3.4 ด้านบุคลากร

3.5 ด้านการประสานงาน

ส่วนที่ 4 ผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ ข้อมูลทั่วไปของประชากร

ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษาประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน การฝึกอบรม ตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งแหล่งความรู้และข้อมูลข่าวสารในเรื่องโรคไข้หวัดนก

ตาราง 1

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ลักษณะของประชากร	จำนวน (คน) (n = 226)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	196	86.73
หญิง	30	13.27
อายุ		
20-30 ปี	15	6.64
31-40 ปี	84	37.17
41-50 ปี	102	45.13
51-60 ปี	24	10.62
60 ปีขึ้นไป	1	0.44
(อายุเฉลี่ย 41.70 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.55 อายุต่ำสุด 25 ปี อายุสูงสุด 65 ปี)		
สถานภาพสมรส		
คู่	204	90.27
โสด	12	5.31
หย่า	5	2.21
แยก	3	1.33
หม้าย	2	0.88

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(n = 226)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	88	38.94
มัธยมศึกษาตอนต้น	52	23.01
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	47	20.80
อนุปริญญา / ปวส.	9	3.98
ปริญญาตรี	27	11.94
สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.33
อาชีพ		
เกษตรกรรม	112	49.56
ค้าขาย	57	25.22
รับจ้าง	40	17.70
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	3.54
พนักงานบริษัท / เอกชน	1	0.44
อื่นๆ	8	3.54
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท	37	16.37
3,001 – 10,000 บาท	148	65.49
10,001 – 15,000 บาท	21	9.29
15,001 – 20,000 บาท	12	5.31
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	8	3.54

(ค่าเฉลี่ย 7,984 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7,821.59 รายได้สูงสุด 80,000 บาท รายได้ต่ำสุด 1,500 บาท)

จากตาราง 1 พบว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 86.73 และมีอายุเฉลี่ยประมาณ 42 ปี โดยช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี มีมากที่สุดคือร้อยละ 45.13 สำหรับสถานภาพสมรสพบว่า มีสถานภาพคู่มากที่สุด ร้อยละ 90.27 บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา มากที่สุดคือร้อยละ 38.94 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 49.56 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 7,984 บาท โดยมีรายได้ระหว่าง 3,001-10,000 บาท ร้อยละ 65.49

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 2

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงาน และประสบการณ์การเคยทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

ตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
ตำแหน่งปัจจุบันในองค์การบริหารส่วนตำบล		
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	8	3.54
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	16	7.08
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	8	3.54
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	194	85.84
ประสบการณ์ในการทำงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
กรรมการหมู่บ้าน	71	31.42
อาสาสมัครสาธารณสุข	34	15.04
กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	11	4.87
ข้าราชการ	8	3.54
ผู้ทรงคุณวุฒิ	4	1.77
แพทย์ประจำตำบล	1	0.44
ครูการศึกษานอกโรงเรียน	1	0.44
ไม่เคยดำรงตำแหน่งใด ๆ	96	42.48
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	110	48.67
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 ปี	86	78.18
- มากกว่า 4 ปี– 8 ปี	5	4.55
- มากกว่า 8 ปีขึ้นไป	19	17.27

จากตาราง 2 พบว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 85.84 มีประสบการณ์ในการทำงานก่อนเข้ามาทำหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลคือ เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุด ร้อยละ 48.67 รองลงมาคือ กรรมการหมู่บ้าน ร้อยละ 54.62 เคยทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมาก่อนร้อยละ 48.67 โดยประสบการณ์ที่เคยทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 ปี ร้อยละ 78.18

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 3

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามเรื่องที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับบทบาทด้านสาธารณสุข

เรื่องที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับบทบาทด้านสาธารณสุข	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล		
ไม่เคย	130	57.52
เคย	96	42.48
- มีการกล่าวถึงบทบาทด้านสาธารณสุข	93	96.87
-ไม่มีการกล่าวถึงบทบาทด้านสาธารณสุข	3	3.13
เรื่อง โรคไข้หวัดนก		
ไม่เคย	170	75.22
เคย	56	24.78
1 ครั้ง	41	73.21
2 ครั้ง	7	12.50
3 ครั้งขึ้นไป	8	14.29

จากตาราง 3 ประชากรที่ศึกษาเคยอบรมในเรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 42.48 และการอบรมมีการกล่าวถึงบทบาทด้านสาธารณสุข ร้อยละ 96.87 เคยอบรมในเรื่อง โรคไข้หวัดนก ร้อยละ 24.78 โดยได้รับการอบรมเพียงครั้งเดียวมากที่สุด ร้อยละ 73.21

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 4

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามแหล่งที่ได้รับความรู้ และข้อมูลข่าวสารในเรื่องโรคไข้หวัดนก

แหล่งที่ได้รับความรู้และข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
โทรทัศน์	216	95.58
หนังสือพิมพ์	168	74.34
วิทยุ	155	68.58
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	134	59.29
เสียงตามสายของหมู่บ้าน	126	55.75
อาสาสมัครสาธารณสุข	125	55.31
ตำรา / เอกสาร / วารสาร	78	34.51
ปศุสัตว์	70	30.97
เพื่อนบ้าน	62	27.43
อื่น ๆ	4	1.77

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4 พบว่า แหล่งความรู้ และข้อมูล ข่าวสารในเรื่อง โรคไข้หวัดนกที่ประชากรได้รับ 5 อันดับแรก คือ จากโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และเสียงตามสายของหมู่บ้าน ร้อยละ 95.58 74.34 68.58 59.29 และ 55.75 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรู้ในเรื่อง โรคไข้หวัดนก

ตาราง 5

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามระดับความรู้ในเรื่อง โรคไข้หวัดนก

ระดับความรู้	จำนวน (n = 226)	ร้อยละ
ความรู้ต่ำ (0 – 12.39 คะแนน)	34	15.04
ความรู้ปานกลาง (12.40 – 16.94 คะแนน)	146	64.60
ความรู้สูง (16.95 – 20 คะแนน)	46	20.36

คะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าเฉลี่ย 14.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.27
คะแนนสูงสุด 20 คะแนน คะแนนต่ำสุด 7 คะแนน

ตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ประชากรมีความรู้ในเรื่อง โรคไข้หวัดนกอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 64.60 รองลงมาคือ ระดับสูง ร้อยละ 20.36 และระดับต่ำ ร้อยละ 15.04 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.67

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 6

จำนวนและร้อยละของประชากรในด้านความรู้เรื่อง โรคไข้หวัดนกจำแนกรายข้อ

ความรู้ในเรื่อง โรคไข้หวัดนก (n = 226)	ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ
1. โรคไข้หวัดนกเป็นโรคติดต่อร้ายแรง ทำให้ไก่ นก ที่ได้รับเชื้อตายได้	214	94.69
2. การป้องกันโรคไข้หวัดนกคือ เมื่อเมื่อสัมผัสกับสัตว์เลี้ยงต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันการติดต่อ และล้างมือด้วยสบู่หรือผงซักฟอกให้สะอาด	213	94.25
3. วิธีการเก็บตัวอย่างสัตว์เพื่อส่งตรวจหาสาเหตุการตาย ต้องสวมถุงมือหยิบและบรรจุซากสัตว์ลงในถุงพลาสติก 2 ชั้น แช่น้ำแข็งและนำส่งสำนักงานปศุสัตว์ที่อยู่ใกล้ที่สุด	208	92.04
4. เมื่อพบการระบาดของโรคไข้หวัดนกในพื้นที่ใดจะต้องมีการควบคุมโรคโดยทำลายสัตว์ปีกทุกชนิดในรัศมี 5 กิโลเมตร	207	91.59
5. ฟาร์มที่สัตว์ติดเชื้อไข้หวัดนกให้ทำความสะอาดโรงเรือน และฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น กลูตาลาดีไฮด์ คลอรีน ฟอร์มัลดีไฮด์ สารประกอบกลุ่มฟีนอล และแอมโมเนีย ฯลฯ)	207	91.59
6. การทำลายซากสัตว์ที่เป็นโรคทำได้โดยการฝังในหลุมที่มีความลึกอย่างน้อย 5 เมตร โรยปูนขาวก่อนฝังซากสัตว์และกลบดินให้มิดชิด	206	91.15
7. สัตว์ปีกที่ได้รับเชื้อไข้หวัดนกจะมีอาการเบื่ออาหาร ซึม ไอ จาม ขนร่วง และท้องเสีย	201	88.94
8. ผู้ที่มีอาการไข้ ไอ หอบ และมีประวัติสัมผัสกับสัตว์ปีกที่ป่วยหรือตาย อาจเกิดจากการติดเชื้อไข้หวัดนก	199	88.05
9. เชื้อไข้หวัดนกส่วนใหญ่จะถูกขับถ่ายออกมาทางอุจาระของนก จากนั้นจึงติดต่อสู่สัตว์ปีกทางระบบทางเดินหายใจและระบบทางเดินอาหาร	198	87.61
10. แหล่งโรคและพาหนะนำโรคไข้หวัดนก ที่สำคัญได้แก่ นก อพยพ นกป่า เป็ดป่า และห่านป่า	192	84.96

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 6 (ต่อ)

ความรู้ในเรื่อง โรคไข้หวัดนก (n = 226)	ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ
11. การเลี้ยงหรือขังสัตว์ เช่น ไก่ ห่าน หลายชนิดไว้รวมกัน จะทำให้สัตว์มีภูมิต้านทานต่อโรคไข้หวัดนกมากขึ้น *	181	80.09
12. ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่อนุญาตให้ใช้วัคซีนสำหรับการป้องกันโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีก	174	76.99
13. เชื้อไข้หวัดนกจะถูกทำลายเมื่อได้รับความร้อนอุณหภูมิตั้งแต่ 60 องศาเซลเซียสขึ้นไป	158	69.91
14. โรคไข้หวัดนกมีการติดต่อเฉพาะในสัตว์ปีกเท่านั้น *	153	67.70
15. เชื้อไข้หวัดนกสามารถดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมได้เป็นระยะเวลานาน ๆ	135	59.73
16. สัตว์เลี้ยงประเภทไก่ชน และนกที่เลี้ยงไว้ตามบ้านมีการดูแลอย่างใกล้ชิดจะไม่เกิดโรคไข้หวัดนก *	117	51.77
17. ผู้ป่วยไข้หวัดนกจะมีอาการแทรกซ้อนที่สำคัญคือ อาการท้องร่วงทุกราย *	108	47.79
18. โรคไข้หวัดนกเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย *	95	42.04
19. สัตว์ปีกที่อยู่ในเล้าหรือฟาร์มที่มีการระบาดของโรคไข้หวัดนกจะตายทุกตัว *	80	35.40
20. คนที่ติดเชื้อไข้หวัดนกส่วนใหญ่เกิดจากการรับประทานเนื้อและไข่ของสัตว์ปีก ที่ปรุง สุกๆ ดิบๆ *	70	30.97

* คำถามเชิงลบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตาราง 6 พบว่า ข้อคำถามที่ประชากรตอบถูกต้องมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ โรคไข้หวัดนกเป็นโรคติดต่อร้ายแรง ทำให้ไก่ นก ที่ได้รับเชื้อตายได้ ร้อยละ 94.69 การป้องกันโรคไข้หวัดนกคือ เมื่อเมื่อสัมผัสกับสัตว์เลี้ยงต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันการติดต่อและล้างมือด้วยสบู่หรือผงซักฟอกให้สะอาดตอบ ร้อยละ 94.25 วิธีการเก็บตัวอย่างสัตว์เพื่อส่งตรวจหาสาเหตุการตายต้องสวมถุงมือหยิบและบรรจุซากสัตว์ลงในถุงพลาสติก 2 ชั้น แช่น้ำแข็งและนำส่งสำนักงานปศุสัตว์ที่อยู่ใกล้ที่สุด ร้อยละ 92.04 เมื่อพบการระบาดของโรคไข้หวัดนกในพื้นที่ใดจะต้องมีการ

ควบคุมโรคโดยทำลายสัตว์ปีกทุกชนิดในรัศมี 5 กิโลเมตร ร้อยละ 91.59 และ ฟาร์มที่สัตว์ติดเชื้อไข้หวัดนกให้ทำความสะอาดโรงเรือน และฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น กลูตาลาดีไฮด์ ฟอร์มัลดีไฮด์ คลอรีน สารประกอบกลุ่มฟีนอล และแอมโมเนีย ฯ) ตอบได้ถูกต้องเท่ากันคือ ร้อยละ 91.59

ส่วนข้อคำถามที่ประชากรตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ คนที่ติดเชื้อไข้หวัดนกส่วนใหญ่เกิดจากการรับประทานเนื้อและไข่ของสัตว์ปีก ที่ปรุง สุก ๆ ดิบ ๆ ร้อยละ 30.97 สัตว์ปีกที่อยู่ในเล้าหรือฟาร์มที่มีการระบาดของโรคไข้หวัดนกจะตายทุกตัว ร้อยละ 35.40 โรคไข้หวัดนกเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ร้อยละ 42.04 ผู้ป่วยไข้หวัดนกจะมีอาการแทรกซ้อนที่สำคัญคือ อาการท้องร่วงทุกราย ร้อยละ 47.79 และ สัตว์เลี้ยงประเภทไก่ชน และนกที่เลี้ยงไว้ตามบ้านมีการดูแลอย่างใกล้ชิดจะไม่เกิดโรคไข้หวัดนก ร้อยละ 51.77

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 7

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามตำแหน่งและระดับความรู้ในเรื่องโรคไข้หวัดนก

ตำแหน่ง	ระดับความรู้							
	ต่ำ		ปานกลาง		สูง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	0	0	4	50.00	4	50.00	8	100
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	3	18.75	9	56.25	4	25.00	16	100
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	31	15.98	125	64.43	38	19.59	194	100
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	0	0	8	100	0	0	8	100

จากตาราง 7 พบว่า ประชากรกลุ่มที่มีระดับความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนกอยู่ในระดับต่ำ คือ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคือ ร้อยละ 15.98 และ 18.75 ส่วนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูงในสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 50

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 3 การรับรู้บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

การรับรู้บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและควบคุมไข้หวัดนก แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการจัดทำแผนงาน/โครงการ ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ ด้านบุคลากร และด้านการประสานงาน แบ่งระดับการรับรู้บทบาทออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับดีมาก ระดับดี ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับไม่ดี ผลการศึกษาแสดงดังตารางที่ 8-9

ตาราง 8

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและควบคุมไข้หวัดนกจำแนกรายด้านและโดยรวม

ระดับการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรค ไข้หวัดนก	ค่าเฉลี่ย (mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d.)	ระดับการรับรู้บทบาท
การรับรู้โดยรวม	3.71	0.36	ดี
การรับรู้รายด้าน			
- ด้านการประสานงาน	4.06	0.52	ดี
- ด้านบุคลากร	3.82	0.45	ดี
- ด้านการจัดทำแผนงาน / โครงการ	3.77	0.53	ดี
- ด้านวัสดุ อุปกรณ์	3.56	0.49	ดี
- ด้านงบประมาณ	3.38	0.41	ปานกลาง

(คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า การรับรู้บทบาทการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของประชากรโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า เกือบทุกด้านมีการรับรู้บทบาทอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 9

จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามระดับการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก รายด้านและโดยรวม

การรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก	ระดับการรับรู้บทบาท				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	ไม่ดี
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
การรับรู้โดยรวม	5 (2.21)	155 (68.58)	66 (29.21)	0	0
การรับรู้รายด้าน					
- ด้านการประสานงาน	56 (24.78)	132 (58.41)	38 (16.81)	0	0
- ด้านบุคลากร	23 (10.18)	155 (68.58)	48 (21.24)	0	0
- ด้านการจัดทำแผนงาน / โครงการ	25 (11.06)	151 (66.82)	49 (21.68)	1 (0.44)	0
- ด้านวัสดุ อุปกรณ์	10 (4.42)	125 (55.31)	90 (39.83)	1 (0.44)	0
- ด้านงบประมาณ	2 (0.88)	100 (44.25)	121 (53.54)	3 (1.33)	0

จากตาราง 9 พบว่า ประชากรที่ศึกษามีระดับการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกโดยรวมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 68.58 เมื่อจำแนกการรับรู้รายด้านพบว่าประชากรมีการรับรู้บทบาทอยู่ในระดับดีโดยมีการรับรู้บทบาทด้านการประสานงานมากที่สุด รองลงมาคือด้านบุคลากร ด้านการจัดทำแผนงาน/โครงการ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ยกเว้นด้านงบประมาณมีการรับรู้บทบาทอยู่ในระดับปานกลาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 10

การทดสอบความแตกต่างของการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก กับการอบรมในเรื่องโรคไข้หวัดนก

การอบรมในเรื่องโรคไข้หวัดนก	การรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก			t	p
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
เคย	56	110.09	10.37	2.16	0.03
ไม่เคย	170	106.67	10.24		

จากตาราง 10 พบว่า ประชากรกลุ่มที่เคยได้รับการอบรมในเรื่องโรค ไข้หวัดนก และกลุ่มที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีค่าเฉลี่ยการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก 110.09 และ 106.67 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของทั้งสองกลุ่มด้วย T – Test พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 11

การทดสอบความแตกต่างของการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกกับการเคยทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

การเคยทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล	การรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก			t	p
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
เคย	110	108.16	9.98	-.91	.36
ไม่เคย	116	106.91	10.70		

จากตาราง 11 พบว่า ประชากรกลุ่มที่เคยทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล และกลุ่มที่ไม่เคยทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก 108.16 และ 106.91 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกของทั้งสองกลุ่มด้วย T–Test พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้บทบาทในการป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกขององค์การบริหารส่วนตำบล

การศึกษาในส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามปลายเปิดให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลตอบข้อคำถาม และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกในพื้นที่ ปี 2548 ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก

องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนก โดยเรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดงบประมาณ รองลงมาได้แก่ มีบุคลากรน้อย ขาดผู้มีความรู้ที่จะดำเนินงานโรคไข้หวัดนก และไม่ได้จัดทำแผนงานเรื่องไข้หวัดนกไว้ทำให้เกิดปัญหาในการใช้จ่ายงบประมาณ

2. ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

2.1 ประเด็นเรื่องการป้องกันและเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนก

2.1.1 ไข้หวัดนกเป็นโรคติดต่อร้ายแรงควรที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง การประสานงานต้องชัดเจน ที่สำคัญก็คือ ทุกฝ่ายจะต้องทราบบทบาทของตนเอง

2.1.2 การดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคไข้หวัดนกต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่องถึงแม้ว่าในพื้นที่จะยังไม่มีการระบาดของโรคก็ตาม

2.1.3 การเฝ้าระวังโรคในสัตว์ปีก และการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ปีกควรมีค่าตอบแทนที่เหมาะสมแก่อาสาสมัครสาธารณสุข

2.1.4 หน่วยงานปศุสัตว์ และสาธารณสุขควรให้ความรู้ในเรื่อง โรคไข้หวัดนกแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพราะประชาชนไม่ค่อยมีความรู้ในเรื่องนี้ทำให้ไม่ทราบวิธีป้องกันโรคที่ถูกต้อง

2.1.5 การประชาสัมพันธ์โรคไข้หวัดนกควรทำผ่านสื่อหลาย ๆ ช่องทาง โดยเฉพาะสื่อท้องถิ่น เช่นวิทยุชุมชน เสียงตามสายของหมู่บ้าน และควรมีเอกสาร วารสารที่เพียงพอให้ผู้สนใจได้ศึกษาหาความรู้

2.1.6 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดทำแผนงานในเรื่องโรคไข้หวัดนก และควรจัดสรรงบประมาณควบคุมโรคติดต่อให้มากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

2.1.7 องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการทำงานร่วมกับสถานีอนามัย และอาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจมากขึ้น

2.1.8 หน่วยงานที่รับผิดชอบควรแนะนำ และสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ถูกต้อง อาทิ การใช้อุปกรณ์ฆ่าเชื้อโรค

2.1.9 ควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการในเรื่อง โรคไข้หวัดนกแก่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้มีความพร้อมในการทำงาน

2.2 ประเด็นเรื่องการควบคุมโรคไข้หวัดนก

2.2.1 ภาครัฐควรให้ความรู้และประชาสัมพันธ์สถานการณ์ล่วงหน้าก่อนที่จะมีการระบาดของโรค และไม่ควรปกปิดข้อมูลซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายในภายหลังได้

2.2.2 ขอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการตรวจสอบความสะอาด และความปลอดภัยของสัตว์ปีกโดยเฉพาะในฟาร์มเลี้ยงสัตว์

2.2.3 ภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมแก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้การดำเนินงานควบคุมโรคไข้หวัดนกมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved